

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Cdo/208/2022
Identifikačné číslo spisu: 1414216224
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2024
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Holíč
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:1414216224.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne F. V. X., narodenej XX. P. XXXX, B., K. X, zastúpenej advokátskou kanceláriou Advokátska kancelária JUDr. Ivana Remšíková, s.r.o., Pezinok, Holubyho 35, IČO: 50 750 810, proti žalovanému D. P. X., narodenému XX. H. XXXX, B., K. X, zastúpenému advokátskou kanceláriou Advokátska kancelária JUDr. Margita Lonská, s. r. o., Bratislava Kalinčiakova 25, IČO: 36 862 282, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. B4-7C/273/2014, pôvodne vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 7C/273/2014, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 15. decembra 2021 sp. zn. 7Co/250/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 31. mája 2019 č. k. 7C/273/2014-1284 v spojení s opravným uznesením z 1. augusta 2019 č. k. 7C/273/2014-1342 vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, žalobkyne a žalovaného, tak, že:

Výrokom I. prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne:

1) Nehnutelnosti:

- a) Nehnutelnosti zapísané na LV č. XXXX a na LV č. XXXX vedených Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom, pre obec B. - mestská časť B. - A. V., k.ú. A. V. ako byt č. X s príslušenstvom v podiele 1/1, nachádzajúci sa na X. poschodí bytového domu, v B. na K. ulici, č. vchodu X, súp.č. XXX (dom postavený na pozemkoch evidovaných na LV č. XXXX), zapísaný na LV č. XXXX,
- k bytu prináležiaci podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo výške 6248/1065956, zapísaných na LV č. XXXX,
 - spoluvlastnícky podiel vo výške 6248/1065956 na pozemkoch zastavaných bytovým domom súp. č. XXX, v ktorom sa predmetný byt nachádza, vedených ako parcely reg. „C“ KN p. č. XXX o výmere

190 m², p. č. XXX o výmere 188 m², p. č. XXX/X o výmere 184 m², p. č. XXX/X o výmere 175 m², p. č. XXX o výmere 212 m², p. č. XXX o výmere 178 m², p. č. XXX o výmere 202 m², p. č. XXX o výmere 186 m², p. č. XXX o výmere 182 m², p. č. XXX o výmere 182 m² a p. č. XXX o výmere 181 m², všetky parcely vedené ako zastavané plochy a nádvoría, zapísané na LV č. XXXX, v hodnote 133 000 eur (podľa znaleckého posudku znalca D.. D. A. č. 4/2019).

b) Nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Malacky, katastrálnym odborom, pre okres F., obec Q., k.ú. Q., ako:

- pozemky parcely reg. „C“ KN, parc. č. XXX/XXX, ostatné plochy o výmere 497 m², parc. č. XXX/XXX, ostatné plochy o výmere 59 m², parc. č. XXX/XXX, ostatné plochy o výmere 498 m² a parc. č. XXX/XXX, ostatné plochy o výmere 59 m², v hodnote 196 000 eur (podľa dohody strán sporu na základe znaleckého posudku znalca D.. T.. F. O. č. 25/2018, D.. F. B. č. 46/2018, D.. D. A. č. 11/2019),

c) Nehnuteľnosti zapísané na LV č. XX a na LV č. XX, vedených Okresným úradom Senica, katastrálnym odborom, okres Q., obec B. O., k.ú. B. O. ako:

- rodinný dom súp. č. XX, postavený na parc. registra „C“ KN č. XXX/X, XXX/X, XXXX/X,
- pozemky parc. reg. „C“ KN č. XXXX/X - záhrada o výmere 533 m², č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 328 m², č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 17 m², č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 13 m², zapísané na LV č. XX,
- spoluvlastnícky podiel k pozemku vo veľkosti 6/8, parc. reg. „C“ KN parc. č. XXXX/X - záhrada o výmere 590 m², č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 61 m², č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 88 m², č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 287 m², č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 74 m², zapísané na LV č. XX, v hodnote nehnuteľnosti 128 000 eur (podľa znaleckého posudku D.. M. H. č. X/XXXX),

2) Hnuteľná vec :

a) Motorové vozidlo zn. Z. F. X,X V. XD, rok výroby 2003, č. motora XXXXXXR, č. podvozku Q. XXXXXX, farba - svetlozelená metalíza, EČV: B. XXX P. v hodnote 1 000,- eur,

3) Závazky:

a) zostatok úveru čerpaného na základe Zmluvy o poskytnutí podpory č. 205/2055/1997 zo dňa 16. septembra 1997 uzavretej medzi Štátnym fondom rozvoja bývania ako veriteľom a stranami sporu ako dlžníkmi v sume nezaplateného zostatku istiny 6 559,83 eura a zostatok nesplatených úrokov do konca splácania 15. novembra 2027 v sume 923,63 eura.

Výrokom II. prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného:

1) Nehnuteľnosti:

a) Nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, vedenom Okresným úradom Senica, katastrálnym odborom, okres Q., obec B. O., k.ú. B. O. ako:

- pozemky parcely reg. „C“ KN parc. č. XXX/X, záhrady o výmere 233 m², parc. č. XXX/X, záhrady o výmere 94 m², parc. č. XXX/X, záhrady o výmere 94 m² a parc. č. XXX, trvalé trávne porasty o výmere 83 m², v hodnote 8 411,76 eura (na základe znaleckého posudku č. 2/2016 znalca D.. M. H. bola stanovená cena za 1 m² vo výške 16,69 eura),

b) Nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, vedenom Okresným úradom Senica, katastrálnym odborom, okres Q., obec B. O., k.ú. B. O. ako:

- pozemok parcela reg. „E“ KN, parc. č. XXXX/X, orná pôda o výmere 1194 m², v hodnote 19 927,86 eura (na základe znaleckého posudku č. 2/2016 znalca D.. M. H. bola stanovená cena za 1 m² vo výške 16,69 eura),

c) Nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, vedenom Okresným úradom Senica, katastrálnym odborom, okres Q., obec B. O., k.ú. B. O. ako:

- pozemok parc. reg. „E“ KN parc. č. XXXX/X, orná pôda o výmere 489 m², v hodnote 8 161,41 eura (na základe znaleckého posudku č. 2/2016 znalca D.. M. H. bola stanovená cena za 1 m² vo výške 16,69 eura),

d) Nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, na LV č. XX, vedených Okresným úradom Senica, katastrálnym odborom, okres Q., obec B. O., k.ú. B. O. ako:

- spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 9/10 na rodinnom dome so súp. č. XX, postavenom na parcele č. XXXX/X (parcelsa evidovaná na LV č. XX) zapísaný na LV č. XXX,
- spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 7/24 k pozemkom parc. reg. „C“ KN parc.č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere 810 m² a parc. č. XXXX, záhrady o výmere 425 m², zapísané na LV č. XX, v hodnote nehnuteľnosti 11 200 eur na základe znaleckého posudku D.. P. O. č. 1/2018.

2) Iné majetkové hodnoty:

a) Obchodný podiel o veľkosti 50 % v spoločnosti B..X..E. Q. Q..J..H.. so sídlom B. XX, XXX XX B., IČO : XX XXX XXX, zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I v odd. Sro vl. č. XXXXX/B v hodnote 0 eur na základe znaleckého posudku znaleckej organizácie Appraisal services s.r.o. č. 24/2016.

Výrokom III. uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanému finančné vyrovnanie v sume 154 449,12 eura z hodnoty majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a to do 6 mesiacov odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok IV.).

Znalkyni z odboru stavebníctvo, odvetvie: odhad hodnoty nehnuteľností D.. M. H., s miestom výkonu činnosti O. X, XXX XX A. priznal nárok na náhradu znalečného vo výške 100% a to voči žalobkyni v rozsahu 50% a voči žalovanému v rozsahu 50% (výrok V.).

Znaleckej organizácii Appraisal services s.r.o. so sídlom ul. Jozefská 17, 811 06 Bratislava z odboru ekonómia a manažment, odvetvie: účtovníctvo a daňovníctvo priznal nárok na náhradu znalečného vo výške 100% a to voči žalobkyni v rozsahu 50% a voči žalovanému v rozsahu 50% (výrok VI.).

Znalkyni z odboru stavebníctvo, odvetvie: odhad hodnoty nehnuteľností D.. P. O., s miestom výkonu činnosti R.. Q. č. XX, XXX XX B. priznal nárok na náhradu znalečného vo výške 100% a to voči žalobkyni v rozsahu 50% a voči žalovanému v rozsahu 50% (výrok VII.).

Žalobkyni a žalovanému uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov v sume 15 171 eur do 60 dní po právoplatnosti rozsudku v zmysle pripojeného príkazu na úhradu (výrok VIII.).

Štátu Slovenská republika priznal nárok na náhradu trov titulom vyplateného znalečného zo štátnych rozpočtových finančných prostriedkov vo výške 100% a to voči žalobkyni v rozsahu 50% a voči žalovanému v rozsahu 50% (výrok IX.).

1.1. Žalobkyňa sa žalobou podanou 31. októbra 2014 domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorých manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 14. januára 2011, č. k. 11C/104/2010, ktorý nadobudol právoplatnosť vo výroku o rozvode 2. marca 2012. Nakoľko po zániku manželstva rozvodom sa strany sporu nedohodli na usporiadaní svojich majetkových pomerov (sporné ostali nehnuteľnosti v Q. a vykonané úhrady žalobkyňou), súd prvej inštancie v konaní zhromaždil všetok majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) a následne dospel k hodnote majetku. Po právnom posúdení veci podľa § 3, § 143, § 144, § 145 ods. 1, § 149 ods. 2, 3, 4, 5, § 150, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) a § 37 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) rozdelil majetok medzi strany sporu, s prihliadnutím na predložené listinné dôkazy, znalecké posudky a svedecké výpovede. Vo vzťahu k nehnuteľnostiam - rodinnému domu a pozemkom v B. O. sa nestotožnil s argumentáciou žalobkyne a dospel k záveru, že nedošlo k darovaniu pozemkov rodičmi žalobkyne, ale k platnému uzatvoreniu kúpnej zmluvy, na ktorý záver nemala vplyv ani skutočnosť, že rodičia žalobkyne peniaze prijaté ako kúpnu cenu vrátili stranám sporu po uzatvorení kúpnej zmluvy. Pri určení miery pričinenia vzal na zreteľ starostlivosť o spoločné deti a obstarávanie vecí patriacich do BSM. Vzhľadom na preukázané správanie sa žalobkyne, ktorá vylúčila žalovaného z úkonov užívania a údržby nehnuteľností, dospel súd prvej

inštancie k záveru, že nebol daný dôvod na disparitu podielov sporových strán v prospech žalobkyne. Pri vyporiadaní BSM prihladol na úhrady vykonané žalobkyňou (úver čerpaný na základe Zmluvy o poskytnutí podpory zo dňa 16. septembra 1997 uzavretý so Štátnym fondom rozvoja bývania, hypotekárny a spotrebný úver uzavretý s H. B. Q., a.s., záväzok bývalých manželov na vydanie bezdôvodného obohatenia voči P. A.) a úhrady žalovaného (záväzok voči MANDI INVEST a záväzok voči F. E.). Pri oceňovaní vecí vychádzal zo stavu vecí ku dňu zániku BSM a z ceny v čase, kedy dochádza k vyporiadaniu, pričom vyporiadal len tie veci, ktoré strany sporu urobili predmetom konania.

1.2. Súd prvej inštancie, s poukazom na výpovedami strán sporu, svedkov a listinnými dôkazmi ustálený skutkový stav prikázal z vecí patriacich do BSM do výlučného vlastníctva žalobkyne nehnuteľnosti - byt v A. V. v podiele 1/1 v hodnote 133 000 eur podľa znaleckého posudku znalca D.. A., pozemky v obci Q. v hodnote 196 000 eur podľa dohody strán sporu v zmysle znaleckých posudkov znalcov D.. O., D.. B. a D.. A., rodinný dom s pozemkom v B.E. O. v hodnote 128 000 eur podľa znaleckého posudku znalca D.. M. H., hnutelnú vec - motorové vozidlo zn. Z. F. v hodnote 1 000 eur a záväzky - zostatok úveru zo Zmluvy o poskytnutí podpory 16. septembra 1997 vo výške 6 559,83 eura a zostatok nesplatených úrokov vo výške 923,63 eura. Do výlučného vlastníctva žalovaného z vecí patriacich do zaniknutého BSM prikázal nehnuteľnosti - pozemky v B. O. v hodnote 8 411,76 eura podľa znaleckého posudku znalca D.. H., pozemok v B.C. O. v hodnote 19 927,86 eura podľa znaleckého posudku znalca D.. H., spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 9/10 na rodinnom dome v B.E. O. a spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 7/24 na pozemkoch v hodnote 11 200 eur a iné majetkové hodnoty: obchodný podiel vo veľkosti 50% v spoločnosti B.X..E. Q., Q..J..H. v hodnote 0 eur na základe znaleckého posudku znaleckej organizácie Appraisal services s.r.o. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že žalobkyňa ako dlžník vyrovnala dňom 12. januára 2016 všetky záväzky vyplývajúce zo zmluvy o poskytnutí úveru na financovanie bývania z 15. októbra 2007 a teda z jej výlučných finančných prostriedkov od 2. marca 2012 do 12. januára 2016 uhradila celkom sumu 37 057,74 eura, ďalej za uvedené obdobie vykonala úhrady zo svojich výlučných prostriedkov na základe Zmluvy o poskytnutí podpory zo 16. septembra 1997 v sume 15 055,64 eura, ďalej uhradila záväzok voči P. A. v sume 45 658,81 eura a žalovaný uhradil záväzok voči spoločnosti MANDI INVEST a.s. v sume 8 790,37 eura a záväzok voči F. E. v sume 5 064,54 eura. Vo vzťahu k vykonaným úhradám, ktoré si uplatnila žalobkyňa v súvislosti s energiami, daňami a službami spojenými s užívaním nehnuteľností patriacich do BSM a v súvislosti s údržbou motorového vozidla súd prvej inštancie prihladol na žalovaným vznesenú námietku premičania a nárok na ich náhradu žalobkyňi nepriznal.

1.3. Súd prvej inštancie po rozdelení vecí patriacich do BSM, vychádzajúc zo zásady rovnosti, zaviazal žalobkyňu, ktorá nadobudla do výlučného vlastníctva veci v hodnote 448 000 eur a záväzky v hodnote 105 255,55 eura, aby žalovanému, ktorý nadobudol do vlastníctva veci v hodnote 47 701,15 eura a uhradil záväzky v hodnote 13 854,91 eura, zaplatila finančné vyrovnanie v sume 154 449,12 eura (230 927,455 eura - 76 478,332 eura = 154 449,123 eura), a to do 6 mesiacov odo dňa právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a, zohľadňujúc rovnaké podiely oboch manželov, nedospel k záveru o jednoznačnom úspechu žalobkyne alebo žalovaného v plnom rozsahu, s tým, že pomer úspechu strán sporu považoval za v zásade rovnaký, preto žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. Vychádzajúc z hodnoty vecí patriacich do BSM (505 701,03 eura), zaviazal žalobkyňu a žalovaného spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok vo výške 15 171 eur v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku podľa položky 6b sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Vo vzťahu k znalečnému súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a priznal znalcom nárok na náhradu znalečného v rozsahu 100%, a to 50% voči žalobkyňi a 50% voči žalovanému, pričom vyslovil, že v uznesení o vyčíslení odmeny zohľadní pri výpočte výšky znalečného vyplatenie preddavku. Vzhľadom na vznik trov štátu, priznal súd nárok na náhradu trov v rozsahu 100%, a to voči žalobkyňi 50% a voči žalovanému 50%.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného rozsudkom z 15. decembra 2021 sp. zn. 7Co/250/2019 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak že:

Výrokom (I.) vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že z vecí patriacich do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov súd do výlučného vlastníctva žalobkyne z

hnuteľných a nehnuteľných vecí a iných majetkových hodnôt patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu prikázal:

1) Nehnuteľnosti:

a) Nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX a na LV č. XXXX vedených Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom, pre obec B. - mestská časť B. - A. V., k.ú. A. V. ako byt č. X s príslušenstvom v podiele 1/1, nachádzajúci sa na X. poschodí bytového domu, v B. na K. ulici, č. vchodu X, súp. č. XXX (dom postavený na pozemkoch evidovaných na LV č. XXXX), zapísaný na LV č. XXXX

- k bytu prináležiaci podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo výške 6248/1065956, zapísaných na LV č. XXXX,

- spoluvlastnícky podiel vo výške 6248/1065956 na pozemkoch zastavaných bytovým domom súp. č. XXX, v ktorom sa predmetný byt nachádza, vedených ako parcely reg. „C“ KN p. č. XXX o výmere 190 m², p. č. XXX o výmere 188 m², p. č. XXX/X o výmere 184 m², p. č. XXX/X o výmere 175 m², p. č. XXX o výmere 212 m², p. č. XXX o výmere 178 m², p. č. XXX o výmere 202 m², p. č. XXX o výmere 186 m², p. č. XXX o výmere 182 m², p. č. XXX o výmere 182 m² a p. č. XXX o výmere 181 m², všetky parcely vedené ako zastavané plochy a nádvoria, zapísané na LV č. XXXX, v hodnote 133 000 eur (podľa znaleckého posudku znalca D. D. A. č. 4/2019),

b) Nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Malacky, katastrálnym odborom, pre okres F., obec Q., k.ú. Q., ako:

- pozemky parcely reg. „C“ KN, parc. č. XXX/XXX, ostatné plochy o výmere 497 m², parc. č. XXX/XXX, ostatné plochy o výmere 59 m², parc. č. XXX/XXX, ostatné plochy o výmere 498 m² a parc. č. XXX/XXX, ostatné plochy o výmere 59 m², v hodnote 196 000 eur (podľa dohody strán sporu na základe znaleckého posudku znalca D. T. F. O. č. 25/2018, D. F. B. č. 46/2018, D. D. A. č. 11/2019),

c) Nehnuteľnosti zapísané na LV č. XX a na LV č. XX, vedených Okresným úradom Senica, katastrálnym odborom, okres Q., obec B. O., k.ú. B. A. O. ako:

- rodinný dom súp. č. XX, postavený na parc. registra „C“ KN č. XXX/X, XXX/X, XXXX/X,

- pozemky parc. reg. „C“ KN č. XXXX/X - záhrada o výmere 533 m², č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 328 m², č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 17 m², č. XXXX/X

- zastavaná plocha a nádvorie o výmere 13 m², zapísané na LV č. XX,

- spoluvlastnícky podiel k pozemku vo veľkosti 6/8, parc. reg. „C“ KN parc. č. XXXX/X - záhrada o výmere 590 m², č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 61 m², č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 88 m², č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 287 m², č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 74 m², zapísané na LV č. XX, v hodnote nehnuteľnosti 128 000 eur (podľa znaleckého posudku D. M. H. č. 2/2016),

2) Hnuteľná vec:

a) Motorové vozidlo zn. Z. F. X,X V. XD, rok výroby 2003, č. motora XXXXXXR, č. podvozku Q. XXXXXX, farba - svetlozelená metalíza, EČV: B. XXX P. v hodnote 1 000,- eur

3) Závazky:

a) zostatok úveru čerpaného na základe Zmluvy o poskytnutí podpory č. 205/2055/1997 zo dňa 16. septembra 1997 uzavretej medzi Štátnym fondom rozvoja bývania ako veriteľom a stranami sporu ako dlžníkmi v sumy nezaplateného zostatku istiny 6 559,83 eura a zostatok nesplatených úrokov do konca splácania 15. novembra 2027 v sume 923,63 eura.

Výrokom II. vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že z vecí patriacich do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov, súd do výlučného vlastníctva žalovaného z hnuteľných a nehnuteľných vecí a iných majetkových hodnôt patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu prikázal:

1) Nehnuteľnosti:

a) Nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, vedenom Okresným úradom Senica, katastrálnym odborom, okres Q., obec B. O., k.ú. B. O. ako:

- pozemky parcely reg. „C“ KN parc. č. XXX/X, záhrady o výmere 233 m², parc. č. XXX/X, záhrady o výmere 94 m², parc.č. XXX/X, záhrady o výmere 94 m² a parc. č. XXX, trvalé trávne porasty o

výmere 83 m², v hodnote 8 411,76 eura (na základe znaleckého posudku č. 2/2016 znalca D.. M. H. bola stanovená cena za 1 m² vo výške 16,69 eura),

b) Nehnutelnosti zapísané na LV č. XXX vedenom Okresným úradom Senica, katastrálnym odborom, okres Q., obec B. O., k.ú. B. O. ako:

- pozemok parcela reg. „E“ KN, parc.č. XXXX/X, orná pôda o výmere 1194 m² v podiele 1/3 v hodnote 6 642,62 eura (na základe znaleckého posudku č. 2/2016 znalca D.. M. H. bola stanovená cena za 1 m² vo výške 16,69 eura),

c) Nehnutelnosti zapísané na LV č. XXX, vedenom Okresným úradom Senica, katastrálnym odborom, okres Q., obec B. O., k.ú. B. O. ako:

- pozemok parc. reg. „E“ KN parc. č. XXXX/X, orná pôda o výmere 489 m², v hodnote 8 161,41 eura (na základe znaleckého posudku č. 2/2016 znalca D.. M. H. bola stanovená cena za 1 m² vo výške 16,69 eura),

d) Nehnutelnosti zapísané na LV č. XXX, na LV č. XX, vedených Okresným úradom Senica, katastrálnym odborom, okres Q., obec B. O., k.ú. B. O. ako:

- spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 9/10 na rodinnom dome so súp. č. XX, postavenom na parcele č. XXXX/X (parcela evidovaná na LV č. XX) zapísaný na LV č. XXX,

- spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 7/24 k pozemkom parc. reg. „C“ KN parc.č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere 810 m² a parc. č. XXXX, záhrady o výmere 425 m², zapísané na LV č. XX, v hodnote nehnuteľnosti 11 200 eur na základe znaleckého posudku D.. P. O. č. 1/2018,

2) Iné majetkové hodnoty:

a) Obchodný podiel o veľkosti 50% v spoločnosti B..X..E. Q. Q..J..H.. so sídlom B. XX, XXX XX B., IČO : XX XXX XXX , zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I v odd. Sro vl. č. XXXXX/B v hodnote 0 eur na základe znaleckého posudku znaleckej organizácie Appraisal services s.r.o. č. 24/2016.

Výrokom III. uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanému finančné vyrovnanie v sume 166 091,74 eura z hodnoty majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a to do 6 mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Výrokom IV. priznal znalkyni z odboru stavebníctvo, odvetvie: odhad hodnoty nehnuteľností D.. M. H., s miestom výkonu činnosti O. X, XXX XX A., nárok na náhradu znalečného vo výške 100% a to voči žalobkyni v rozsahu 50% a voči žalovanému v rozsahu 50%.

Výrokom V. priznal znaleckej organizácii Appraisal services s.r.o. so sídlom ul. Jozefská 17, 811 06 Bratislava z odboru ekonómia a manažment, odvetvie: účtovníctvo a daňovníctvo, nárok na náhradu znalečného vo výške 100% a to voči žalobkyni v rozsahu 50% a voči žalovanému v rozsahu 50%.

Výrokom VI. priznal znalkyni z odboru stavebníctvo, odvetvie: odhad hodnoty nehnuteľností D.. P. O., s miestom výkonu činnosti ul. Q. č. XX, XXX XX B., nárok na náhradu znalečného vo výške 100% a to voči žalobkyni v rozsahu 50% a voči žalovanému v rozsahu 50%.

Výrokom VII. priznal štátu Slovenská republika nárok na náhradu trov titulom vyplateného znalečného zo štátnych rozpočtových finančných prostriedkov vo výške 100% a to voči žalobkyni v rozsahu 50% a voči žalovanému v rozsahu 50%.

Výrokom VIII. Vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

Výrokom IX. zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku VIII. vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie.

2.1. Zohľadňujúc princíp, v zmysle ktorého pokiaľ odvolací súd pristúpi k zmene napadnutého rozhodnutia (§ 388 CSP), ktorého predmetom je vyporiadanie BSM, musí vec preskúmať v celom rozsahu a v celom rozsahu o nej aj rozhodnúť, odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie správne posúdil a vyhodnotil podiely oboch manželov pri vyporiadaní BSM. Vo vzťahu k odvolacej argumentácii

žalovaného poukázal, že základnou zásadou pri vyporiadaní BSM je zásada rovnosti podielov, pričom ide o vyvrátiteľnú právnu domnienku, preto má súd možnosť určiť podiely v inom pomere, a to v závislosti od ďalších hľadísk určených v § 150 OZ. Odvolací súd sa v otázke určenia veľkosti podielov stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý pri posúdení podielov nezistil po vykonanom dokazovaní žiadne skutočnosti odôvodňujúce disparitu podielov bývalých manželov. Poukázal, že konanie o vyporiadanie BSM možno síce začať len na návrh niektorého z manželov, súd však nie je týmto návrhom viazaný ani pokiaľ ide o rozsah tohto spoluvlastníctva, ani pokiaľ ide o spôsob jeho vyporiadania. Súd prvej inštancie sa podľa odvolacieho súdu pri rozhodovaní riadil zásadami platnými pri vyporiadaní BSM, a to zásadou, že podiely oboch manželov sú v zásade rovnaké, že každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo to, čo zo svojho oddeleného majetku vynaložil na spoločný majetok, povinnosť prihliadať na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu a ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Odvolací súd, upriamiac pozornosť na zásadu preferencie dohody o vyporiadaní BSM, nevhliadol žiadne dôvody pre zmenu vyporiadania BSM, resp. zmenu prikázania jednotlivých vecí do vlastníctva žalovaného v zmysle jeho odvolacej argumentácie. Napriek tomu že súd prvej inštancie pri určení podielov oboch manželov nevyhovel argumentácii žalobkyne o jej väčšej zásluže na nadobudnutí a udržaní spoločných vecí, nebolo podľa odvolacieho súdu možné prehliadnúť najmä skutočnosť, že práve žalobkyňa sa prevažnej miere postarala o splatenie úverov a iných záväzkov týkajúcich sa nehnuteľností, ktorá skutočnosť musela byť zohľadnená aj pri prikázaní vecí do jej výlučného vlastníctva. Okrem toho bolo potrebné zohľadniť aj princíp neviazanosti súdu návrhmi sporových strán (pokiaľ ide o spôsob vyporiadania BSM), ako aj skutočnosť, že žalovaný v priebehu súdneho sporu nedeklaroval potrebu vyriešenia bytovej otázky a v tomto smere ani neprejavil záujem o nehnuteľnosti patriace do BSM, ktoré by spĺňali charakter okamžitej možnosti bývania. Odvolací súd ako nedôvodnú posúdil i odvoláciu námietku žalovaného ohľadom stanovenia hodnoty pozemkov zapísaných na LV č. XXX a XXX v obci B. O. prikázaných do výlučného vlastníctva žalovaného, konštatujúc, že súd prvej inštancie postupoval správne, ak aplikoval hodnotu pozemkov prikázaných do vlastníctva žalovaného v rovnakej cene ako obdobný pozemok prikázaný do vlastníctva žalobkyne.

2.2. Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že súd prvej inštancie nesprávne stanovil hodnotu nehnuteľných a hnutelných vecí prikázaných do výlučného vlastníctva žalobkyne vo výške 448 000 eur a z tejto sumy zjavne vychádzal aj pri výpočte finančného vyrovnania, ktoré bola žalobkyňa povinná vyplatiť žalovanému. Pri súčte ceny jednotlivých vecí, ktoré súd prikázal do vlastníctva žalobkyne, je pritom sumárna hodnota vecí prikázaných do výlučného vlastníctva žalobkyne 458 000 eur. Ako dôvodnú posúdil odvolací súd aj odvoláciu námietku žalovaného (s ktorou žalobkyňa súhlasila), že súd prvej inštancie prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXX v B. O. - pozemok parcely reg. „E“ KN, parc.č. XXXX/X, orná pôda o výmere 1194 m² v hodnote 19 927,86 eura, hoci, ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, do masy BSM patrila uvedená nehnuteľnosť iba v podiele 1/3. Pri cene pozemkov stanovenej za 1 m² na sumu 16,69 eura tak tvorí cena podielu 1/3 na uvedenej nehnuteľnosti 6 642,62 eura. Berúc do úvahy uvedené pochybenia súdu prvej inštancie týkajúce sa hodnoty masy BSM (nesprávne stanovená hodnota vecí prikázaných žalobkyne a prikázanie nehnuteľnosti do vlastníctva žalovaného v nesprávnom podiele), odvolací súd konštatoval, že po ich odstránení došlo k zmene výpočtu pri určení povinnosti žalobkyne zaplatiť žalovanému finančné vyrovnanie. Hodnota vecí prikázaných žalobkyne je vo výške 458 000 eur (133 000 eur, 196 000 eur, 128 000 eur, 1 000 eur), hodnota vecí prikázaných žalovanému je vo výške 34 415,79 eura (8 411,76 eura, 6 642,62 eura, 8 161,41 eura, 11 200 eur). Hodnota aktív BSM je tak 492 415,79 eura, hodnota pasív BSM je 119 110,56 eura, z toho záväzky žalobkyne tvoria sumu 105 255,65 eura (37 057,74 eura, 15 055,64 eura, 45 658,81 eura, 7 483,46 eura) a záväzky žalovaného tvoria sumu 13 854,91 eura (8 790,37 eura, 5 064,54 eura). Z uvedeného vyplýva, že čistá hodnota BSM je 373 305,23 eura a polovica podielu pre každú zo sporových strán je 186 652,61 eura. Žalobkyňa získala do výlučného vlastníctva vecí v čistej hodnote 352 744,35 eura a žalovaný v čistej hodnote 20 560,88 eura. Žalobkyňa je tak povinná zaplatiť žalovanému finančné vyrovnanie vo výške 166 091,74 eura (352 744,35 eura - 186 652,61 eura). V tejto súvislosti odvolací súd zrušil VII. výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým tento uložil sporovým stranám povinnosť zaplatiť súdny poplatok, vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie, aby, v súlade s novou výškou masy BSM ustálenou odvolacím súdom (492 415,79 eura), vo veci poplatkovej povinnosti opätovne rozhodol.

2.3. Odvolací súd vo vzťahu k ďalšej odvolacej argumentácii žalovaného uviedol, že vzhľadom na výšku

finančného vyrovnaní, ktoré je povinná žalobkyňa uhradiť žalovanému, nemožno paričnú lehotu považovať za neprímeranú. Pokiaľ ide o priznanie nároku na znalečné, vzhľadom na absenciu dohody sporových strán, bolo znalecké dokazovanie potrebné na ustálenie hodnoty vecí patriacich do BSM. Správnosť záverov súdu prvej inštancie konštatoval aj vo vzťahu k trovám štátu, keď v danom prípade bolo potrebné aplikovať analogicky § 259 CSP a výdavky, ktoré vynaložil štát v súvislosti s vyplatením znalečného uložil nahradiť stranám sporu. O trovách konania (celkových) odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, zohľadniac o.i. aj neschopnosť oboch sporových strán dospieť k dohode o vypríadaní BSM.

3. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z ust. § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. a), c) CSP. Navrhoval, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu prípadne aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

3.1. Prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP a porušenie práva na spravodlivý proces videl dovolateľ v tom, že súdy do jeho výlučného vlastníctva prikázali nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, XXX, XXX, vedených Okresným úradom Senica, katastrálnym odborom, okres Q., obec B. O., k.ú. B. O., napriek tomu, že sa sporové strany v konaní dohodli inak. Žalovaný namietal, že odvolací súd svojím arbitrárnym a nesprávnym rozhodnutím prikázal do vlastníctva žalovaného vecí v rozpore s návrhmi sporových strán, znížil jeho výplatu na vyrovnanie podielov a v konečnom dôsledku chybné stanovil hodnotu masu BSM, čím zároveň zvýšil súdny poplatok, ktorý majú sporové strany znášať spoločne a nerozdielne. Z rozhodnutia odvolacieho súdu podľa žalovaného nevyplýva, ako sa žalobkyňa zaslúžila o pozemky, ktoré jej boli prikázané do výlučného vlastníctva. Napadnutý rozsudok nedáva odpoveď na zásadnú otázku, ako a prečo hodnotili súdy proporcionalitu rozdelenia a vyporiadania majetku v neprospech žalovaného, a to napriek tomu, že ide o skutočnosti, ktoré zásadným spôsobom kvantifikujú masu BSM a následne aj stanovujú sumu na vyrovnanie podielov zaniknutého BSM.

3.2. Vo vzťahu k prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) a c) CSP žalovaný uviedol, že oba súdy nižšej inštancie vec nesprávne právne posúdili, keď sa odklonili od všeobecnej zásady, v zmysle ktorej sa pri oceňovaní vecí patriacich do vyporiadavaného BSM vychádza zo stavu ku dňu zániku BSM, avšak z ceny týchto vecí v čase jeho vyporiadania. V prejednávanej veci sa súdy touto zásadou dôsledne neriadili, hodnotu vyporiadavaných vecí riadne neurčili, ako ani pri oceňovaní nehnuteľností nevychádzali z ich aktuálnej hodnoty. Súdy pri stanovení hodnoty pozemkov prikázaných do výlučného vlastníctva žalovaného vychádzali z hodnoty iných nehnuteľností, a to z ceny 16,69 eura za 1 m² určenej znaleckým posudkom č. 2/2016 znalca D. M. H. (ďalej aj len „znalecký posudok č. 2/2016“), napriek tomu, že hodnota ornej pôdy v katastrálnom území B. O. bola 0,30 eura za 1 m². Žalovanému tak boli (v rozpore s návrhmi sporových strán) a v rozpore s ich reálnou hodnotou, prikázané do výlučného vlastníctva nehnuteľnosti spolu v hodnote 36 501,01 eura, hoci reálna hodnota prikázanej pôdy v danej lokalite mala byť stanovená na sumu 445,98 eura.

4. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k dovolaniu žalovaného uviedla, že dovolacie dôvody nie sú dané a navrhla, aby dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol resp. zamietol. Vo vzťahu k dovolacej argumentácii žalovaného poukázala, že súd celkom logicky vychádzal z ceny nehnuteľností určenej znaleckým posudkom č. 2/2016, keďže predmetom ohodnotenia boli porovnateľné pozemky nachádzajúce sa pri znalecky ohodnocovaných pozemkoch. Ak súdy v záujme hospodárnosti konania vychádzali z ceny vedľajších pozemkov rovnakého druhu určenej stranami akceptovaným znaleckým posudkom, nemožno takýto postup podľa žalobkyne označiť za odklon od rozhodovacej praxe súdov, resp. za nesprávne právne posúdenie vecí. Navyše, ani sporové strany v konaní nenavrhovali samostatné znalecké ohodnotenie vo vzťahu ku každému jednotlivému pozemku v B. O.. Nesprávny procesný postup súdu nemožno podľa žalobkyne vidieť ani v tom, že súdy v konaní prihliadali na zásadu neviazanosti súdu žalobným návrhom, pokiaľ ide o vyporiadanie BSM.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu - žalovaný, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), pričom dospel k

záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť.

6. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. Z hľadiska ústavného aspektu treba rešpektovať právomoc najvyššieho súdu ústavne konformným spôsobom vymedzovať si prípustnosť vecí v konaní o dovolaní a vychádzať z toho, že v prvom rade je vecou najvyššieho súdu určovať si koncepciu interpretácie prípustnosti mimoriadnych opravných prostriedkov, a to za predpokladu, že táto nie je nepriateľská z hľadiska ochrany základných práv a slobôd.

8. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami, ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu z akýchkoľvek dôvodov a hľadísk.

9. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými a jasne čitateľnými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať bezbreho; namiesto je skôr zdržanlivý (uvážený) prístup.

10. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domáčať sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Na týchto záveroch zotrúva aj súčasná rozhodovacia prax najvyššieho súdu.

11. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu, avšak len za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania (viď napr. rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 80/09, II. ÚS 79/08, IV. ÚS 476/2012). Dovolací súd preto pristupuje k podanému dovolaniu tak, že najskôr skúma, či je procesne prípustné; k posúdeniu opodstatnenosti dovolania (t. j. posúdeniu, či je v ňom opodstatnene uplatnený dovolací dôvod) sa dovolací súd dostáva len v prípade prijatia záveru, že dovolanie je prípustné. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 CSP alebo § 421 CSP. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania. Opodstatnené (dôvodné) je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnene uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 CSP je dovolacím dôvodom procesná vada zmätočnosti uvedená v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP), v prípade dovolania, ktoré je prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP, je dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 CSP).

12. Dovolací súd považuje za prospešné opakovane pripomínať, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie, nie je súdom skutkovým. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd,

ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), avšak len pri dovolacom dôvode (vade zmätočnosti) v zmysle § 420 písm. f) CSP, nie pri dovolacom dôvode v zmysle § 421 ods. 1 CSP.

13. Žalovaný prípustnosť podaného dovolania vyvodzoval v prvom rade z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Dovolací súd už konštantne uvádza, že hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej intenzite, že došlo až k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14.1. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle tohto ustanovenia ale nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (3Cdo/41/2017, 3Cdo/214/2017, 8Cdo/5/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto cez prizmu v dovolaní uplatnených dovolacích námietok skúmal, či došlo k dovolateľom namietanej procesnej vade.

15. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP teda zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces.

15.1. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie.

15.2. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

16. Dovolateľ prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP a porušenie práva na spravodlivý proces videl v tom, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom rozhodol o vyporiadaní BSM v rozpore s návrhmi sporových strán, vychádzajúc z irelevantného znaleckého posudku, pričom svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil.

17. V reakcii na dovolaciu argumentáciu žalovaného dovolací súd v prvom rade uvádza, že konanie o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov je zvláštnym druhom súdneho konania, ktoré prichádza do úvahy v prípade, keď nedošlo k vyporiadaniu BSM dohodou a neuplatnila sa ani zákonná domnienka ustanovená v § 149 ods. 4 OZ. Uvedená zvláštnosť sa prejavuje v tom, že konanie o vyporiadaní BSM je síce možné začať iba na základe žaloby, avšak toto konanie predstavuje výnimku

zo všeobecnej zásady ne ultra petitem, teda súd nie je viazaný žalobným návrhom. Súd preto v konaní o vyporiadanie BSM môže žalobný návrh prekročiť a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, pretože z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami (§ 216 ods. 2 CSP). Súd vykoná vyporiadanie podľa svojej úvahy v zmysle zásad vyplývajúcich z § 150 OZ. Navrhovaným spôsobom vyporiadania, najmä z hľadiska toho, ako treba vyporiadanie vykonať, komu majú byť prikázané jednotlivé časti spoločného majetku a ocenením vecí, súd nie je viazaný.

17.1. O taký prípad ide aj v prejednávanej veci. Súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd sa pri rozhodovaní riadili zásadami platnými pri vypríadaní BSM (§ 150 OZ), a to (i) zásadou, že podiely oboch manželov sú v zásade rovnaké, že (ii) každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo to, čo zo svojho oddeleného majetku vynaložil na spoločný majetok, (iii) povinnosťou prihliadať na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu a (iv) ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pokiaľ preto odvolací súd v konaní postupoval v zmysle § 216 ods. 2 CSP v spojení s § 150 OZ, jeho procesný postup nemožno označiť za nesprávny.

18. Pokiaľ dovolateľ namieta, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnené, dovolací súd vo svojej rozhodovacej praxi už konštantne uvádza, že z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, bod 26, 5Cdo/57/2019, bod 9, 10, 9Cdo/248/2021) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu vecí predvídať, čím bola strane odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

19. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj špecifickými námietkami strany sporu. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo, aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá i prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.

20. Z viacerých rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva a z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že nedostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je (a to aj z hľadiska viacerých aspektov týkajúcich sa kvalitatívnej stránky odôvodňovania súdnych rozhodnutí) porušením ústavou a Dohovorom garantovaného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces. Medzi požiadavky kladené na kvalitu odôvodňovania súdnych rozhodnutí možno zaradiť požiadavky o zákaze vnútornej rozpornosti argumentácie (požiadavka relevantnosti, jasnosti, presnosti a konkrétnosti argumentu), povinnosť odôvodniť odklon od existujúcej judikatúry, povinnosť „vyrovnať sa“ s ústavnoprávnym argumentom a názormi právnej vedy, možnosť odvolacieho súdu prevziať argumenty prvostupňového súdu a iné.

21. Aj v konaní na odvolacom súde treba dôsledne trvať na požiadavke úplnosti, výstižnosti a presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa odvolací súd musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Právne závery odvolacieho súdu môžu byť dostatočne preskúmateľné len vtedy, ak odvolací súd po skutkovom vymedzení predmetu konania podá zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal, ako ich interpretoval a prečo pod tieto ustanovenia podriadil, prípadne nepodriadil

zistený skutkový stav.

22. Treba mať na zreteli, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07). V posudzovanom prípade bolo navyše potrebné zohľadniť, že odvolací súd postupom v zmysle § 388 CSP zmenil rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj to, že v danom prípade išlo o zvláštny druh konania - vyporiadanie BSM, ktorého osobitosť vyžadovala vec v odvolacom konaní preskúmať v celom rozsahu a v celom rozsahu o nej aj rozhodnúť.

23. Obsah spisu v ničom neopodstatňuje tvrdenie dovolateľa, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil spôsobom zodpovedajúcim zákonu. V konaní o vyporiadanie BSM súd zisťuje predovšetkým skutkový stav veci potrebný na posúdenie rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva a na použitie zásad uvedených v § 150 OZ. S výsledkami vykonaného dokazovania sa súd musí náležite vyporiadať, dbať na to, aby výrok súdneho rozhodnutia bol čo najpresnejšie formulovaný a jeho odôvodnenie zodpovedalo zásadám uvedeným v § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia rozsudku musí byť jednoznačne zrejmé, ako súd dospel k sume, ktorú je jeden z manželov povinný zaplatiť druhému titulom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva; výpočet tejto sumy musí byť natoľko prehľadný, aby sa ktokoľvek mohol presvedčiť o jeho správnosti.

23.1. Hoci odvolací súd postupoval v zmysle § 388 CSP v spojení s § 379 písm. c) CSP a rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že nevzhladol žiadne dôvody pre zmenu vyporiadania BSM, resp. zmenu príkázania jednotlivých vecí do vlastníctva žalovaného, tak ako to bolo obsahom jeho odvolacích námietok. V tejto súvislosti je preto naďalej relevantné odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie (najmä body 55. a nasl.; pozn.), z ktorého jednoznačne vyplýva, akými úvahami bol súd prvej inštancie pri vyporiadavaní zaniknutého BSM vedený. Skutočnosť, že dovolateľ sa s názorom súdov oboch inštancií nestotožnil, nepostačuje sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, pretože za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že rozhodnutie nebolo odôvodnené podľa predstáv dovolateľa. Z obsahu dovolania je navyše zrejmé, že žalovaný sa aj touto svojou dovolacou argumentáciou v skutočnosti snaží spochybniť postup odvolacieho súdu, ktorý pri rozhodovaní postupoval vo svetle výnimky zo zásady ne ultra petitem (§ 216 ods. 2 CSP), pričom však jeho rozhodnutie nemožno označiť za prekvapivé len preto, že odvolací súd nerešpektoval návrhy sporových strán na spôsob vyporiadania nehnuteľností, pretože týmito návrhmi nebol v konaní viazaný. Vzhľadom na uvedené nemožno prisvedčiť námietkam dovolateľa o nedostatočnosti či nepreskúmateľnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

24. V danom prípade žalovaný porušenie svojho práva na spravodlivý proces videl aj v procesnom postupe súdov oboch inštancií pri stanovení hodnoty pozemkov zapísaných na LV č. XXX, XXX a XXX v obci B. O. prisúdených do výlučného vlastníctva žalovaného.

24.1. Dovolací súd v tejto súvislosti primárne odkazuje na bod 12. odôvodnenia tohto uznesenia a dodáva, že právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že súdy po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo že neboli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04). Dovolací súd nezistil, že by postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces, ani že zistenie skutkového stavu by bolo prima facie natoľko chybné (svojvoľné), že by k nemu súd pri rešpektovaní základných zásad hodnotenia vykonaných dôkazov nemohol nikdy dospieť (porov. I. ÚS 6/2018), a ani že prijaté právne závery by boli v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami, resp. že by z nich v žiadnej možnej interpretácii súdneho rozhodnutia nevyplývali (porov. I. ÚS 243/07).

25. Proces dokazovania v civilnom sporovom konaní sa riadi princípom voľného hodnotenia dôkazov, ktorý spočíva v tom, že sudca je ten, kto jednotlivým vykonaným dôkazom prisudzuje dôkaznú váhu v konaní, a to podľa pravidiel rozumnej a presvedčivej aplikácie jednotlivých zásad dokazovania a so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu. Súd preto hodnotí všetky vykonané dôkazy, ako aj skutkové

prednesy strán či iné procesné úkony, podľa svojej voľnej úvahy a sám určuje, aký význam majú jednotlivé dôkazy pre jeho rozhodnutie a či na nich môže založiť svoje skutkové zistenia (teda či sú použiteľné pre zistenie skutkového stavu a v akom rozsahu, poprípade v akom smere), pričom limity jeho úvahy sú jedine ústavnoprávne (zákaz ľubovôle stanovený čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). Inak povedané, súd nie je obmedzovaný zákonnými predpismi v tom zmysle, ako ten či onen dôkaz hodnotiť, a nie je ani viazaný žiadnym poradím významu a preukázanej sily jednotlivých dôkazov (porov. R V/1968). Uvedené platí aj vo vzťahu k dovolacej námietke žalovaného, že súdy v danom prípade pri stanovení hodnoty nehnuteľností prikázaných do výlučného vlastníctva žalovaného vychádzali zo znaleckého posudku, ktorý je podľa žalovaného vo vzťahu k týmto nehnuteľnostiam irelevantný.

26. Ako už dovolací súd naznačil, nevyhnutným predpokladom konceptu voľného hodnotenia dôkazov je náležité odôvodnenie procesu prisudzovania dôkaznej sily (váhy) jednotlivým vykonaným dôkazom v odôvodnení meritórneho rozhodnutia, aby sa tak vylúčili pochybnosti vo vzťahu k spomínanej (prípadnej) arbitrárnosti tohto postupu. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočne jasne, zrozumiteľne a logicky vysvetlil, prečo bolo správne, ak súd prvej inštancie pri stanovení hodnoty sporných pozemkov vychádzal zo záverov znaleckého posudku č. 2/2016, majúci za to, že jedine takto stanovená trhovacia hodnota predmetných nehnuteľností skutočne zodpovedá ich charakteru, polohe, ako aj účelu ich využitia v danej lokalite. Podľa názoru dovolacieho súdu preto prijaté skutkové a právne závery oboch súdov nižšej inštancie možno považovať za logické, vychádzajúce zo skutkových okolností veci a relevantných právnych noriem a nemožno im vyčítať takú svojvoľnosť, ktorá by mala za následok arbitrárnosť ich rozhodnutí.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súdu uzatvára, že vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP nezistil, preto je dovolanie žalovaného v tejto časti procesne neprípustné, čo je dôvod na jeho odmietnutie podľa § 447 písm. c) CSP.

28. Keďže konanie vadou podľa § 420 písm. f) CSP postihnuté nebolo, dovolací súd pristúpil k posúdeniu dovolania z hľadiska žalovaným namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) a c) CSP.

29. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

30. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

31. K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania. Právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP (podobne ako predchádzajúca právna úprava, pozn.) dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

32. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a) až c) CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že má ísť o otázku riešenú odvolacím súdom a to buď o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), alebo o procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení).

33. V dovolaní, prípustnosť ktorého sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a) CSP je relevantná len taká otázka, ktorá kumulatívne vykazuje všetky nižšie uvedené znaky: a/ musí ísť o otázku (právnú, nie skutkovú) riešenú odvolacím súdom, ktorá je buď hmotnoprávneho alebo procesnoprávneho charakteru, b/ spôsob jej vyriešenia odvolacím súdom zakladá "odklon" od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, c/ odvolací súd na jej riešení založil svoje rozhodnutie, d/ uvedená otázka musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní, e/ vždy musí ísť o otázku právnú, nie skutkovú; ak niektorý z týchto znakov chýba, dovolanie nie je podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP prípustné (k tomu pozri R 1/2018).

34. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. c) CSP je relevantná právna otázka, ktorá už bola dovolacím súdom riešená, pri jej riešení ale ešte nedošlo k ustáleniu rozhodovacej praxe dovolacieho súdu preto, lebo jeho jednotlivé senáty naďalej zastávajú odlišné (rozdielne) právne názory, čo sa prejavuje v ich pretrvávajúcom rozdielnom rozhodovaní. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska tohto ustanovenia, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnú (nie skutkovú) hmotnoprávnej alebo procesnoprávnej povahy, ktorú odvolací súd riešil a na jej riešení založil svoje rozhodnutie. Otázka relevantná podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c) CSP musí byť procesnou stranou vymedzená v dovolaní jasným, určitým, zrozumiteľným spôsobom, ktorý umožňuje posúdiť prípustnosť (prípadne aj dôvodnosť) dovolania. Dovolateľ je povinný tiež uviesť, ako je dovolacím súdom právna otázka rozhodovaná rozdielne a doložiť konkrétne označené rozhodnutia dovolacieho súdu.

35. Dovolateľ v posudzovanom prípade k dôvodnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP uviedol, že súd prvej inštancie, ako ani odvolací súd sa v konaní dôsledne neriadili zásadou vyplývajúcou z R 42/1972, že pri oceňovaní vecí patriacich do vyporiadavaného BSM sa vychádza zo stavu ku dňu zániku, avšak z ceny v čase vyporiadania BSM. Súdny v konaní riadne neurčili hodnotu vyporiadavných nehnuteľností prikázaných do výlučného vlastníctva žalovaného, a ani nestanovili ich aktuálnu hodnotu, čím sa odklonili od ustálenej rozhodovacej praxe. Z uvedeného dovolaciemu súdu vyplynulo, že žalovaný namietal, že odvolací súd sa odklonil od ustálenej praxe dovolacieho súdu v prípade riešenia právnej otázky určenia všeobecnej hodnoty nehnuteľných vecí patriacich do vyporiadavaného bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

36. Keďže žalovaným nastolená právna otázka bola rozhodujúca pre rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej, dovolací súd v ďalšom skúmal, či žalovaný opodstatnene vytýkal, že pri riešení tejto otázky zo strany odvolacieho súdu došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, pričom dospel k nasledovným záverom:

37. Z rozhodovacej praxe dovolacieho súdu je zrejmé, že uvedená právna otázka už bola dovolacím súdom ustálene vyriešená, a to tak, že pri oceňovaní (hnuteľných a nehnuteľných) vecí patriacich do vyporiadavaného BSM sa vychádza zo stavu veci ku dňu zániku BSM, avšak z ceny v čase, kedy dochádza k vyporiadaniu (pozri R 42/1972, obdobne 3Cdo/56/2008, 5Cdo/95/2008, 2Cdo/176/2011, 9Cdo/69/2022).

38. Dovolací súd so zreteľom na obsah dovolania uvádza, že dovolateľ odklon od vyššie označenej ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu videl v tom, že súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd pri stanovení hodnoty pozemkov prikázaných do výlučného vlastníctva žalovaného nesprávne vychádzali z hodnoty iných nehnuteľností, a to z ceny 16,69 eura za 1 m² určenej znaleckým posudkom č. 2/2016 znalca D. M. H. (ďalej aj len „znalecký posudok č. 2/2016“), napriek tomu, že hodnota ornej pôdy v katastrálnom území B. O. predstavovala 0,30 eura za 1 m². Žalovanému tak boli (v rozpore s návrhmi sporových strán) a v rozpore s ich reálnou hodnotou, prikázané do výlučného vlastníctva nehnuteľnosti spolu v hodnote 36 501,01 eura, hoci reálna hodnota prikázanej pôdy v danej lokalite mala byť stanovená na sumu 445,98 eura.

38.1. Z takto dovolateľom vymedzeného dovolacieho dôvodu nesprávneho právného posúdenia dovolaciemu súdu nevyplýva odklon odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, naopak z obsahu dovolania je zrejmé, že ťažisko dovolacej argumentácie žalovaného spočíva v jeho nesúlhlase s výsledkami vykonaného dokazovania, ako aj so samotným spôsobom vyporiadania

zaniknutého BSM sporových strán. V tejto súvislosti však dovolací súd pripomína, že rozhodovacia prax najvyššieho súdu sa ustálila na názore, podľa ktorého sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní vecí, významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v § 421 ods. 1 CSP, resp. § 432 ods. 2 CSP (m. m. 3Cdo/28/2017, 4Cdo/95/2017, 7Cdo/140/2017, 8Cdo/50/2017, 8Cdo/78/2017, 9Cdo/8/2020, 9Cdo/216/2021).

39. Odvolací súd vo vzťahu k sporným nehnuteľnostiam uzavrel, že keďže v prípade pozemkov zapísaných na LV č. XXX, XXX, vedených Okresným úradom Senica, katastrálnym odborom, okres Q., obec B. O., k.ú. B. O. ide o obdobné (susediace) pozemky ako pozemky, ktoré boli oceňované znalkyňou D.. H. v znaleckom posudku č. 2/2016 (vo vzťahu ku ktorým znalkyňa dospela k záveru, že tieto síce sú na katastrálnej mape vedené ako orná pôda, avšak vzhľadom na reálny účel ich využitia je ich potrebné posudzovať ako zastavaný pozemok s rodinným domom, resp. stavebný pozemok), hodnota 16,69 eura/m² predstavuje reálnu predajnú cenu na realitných trhoch pre obec B. O.. S ohľadom na uvedené odvolací súd sporné pozemky prikázané do výlučného vlastníctva žalovaného posudzoval nie ako ornú pôdu, ale ako stavebné pozemky, čo je dôvodom, prečo nemohol pri stanovení ich hodnoty vychádzať z ceny 0,30 eura/m². Dovolací súd preto uzatvára, že právne posúdenie odvolacieho súdu je v súlade s vyššie uvedenou ustálenou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu. Dovolací súd, poznajúc svoju vlastnú rozhodovaciu prax, preto nedospel k záveru, že by právne posúdenie otázky stanovenia hodnoty vyporiadovaných nehnuteľných vecí (prikázaných do výlučného vlastníctva žalovaného) zo strany odvolacieho súdu predstavovalo odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (dovolací dôvod v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP), resp. že by išlo o právnu otázku dovolacím súdom rozhodovanú rozdielne (dovolací dôvod v zmysle § 421 ods. 1 písm. c) CSP).

40. Najvyšší súd vzhľadom na vyššie uvedené uzatvára, že pokiaľ žalovaný tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu v preskúmvanej veci záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu alebo ktorá je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu rozhodovaná rozdielne, robí tak neopodstatnene. Dovolanie v posudzovanej veci preto smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, v dôsledku čoho najvyšší súd dovolanie žalovaného odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako procesne neprípustné.

41. O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

42. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.